

คู่มือแนวปฏิบัติ

สำหรับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวางหลักประกัน
การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน
การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม
และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง

(พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙)

คำนำ

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยมาตรา ๒๗ กำหนดให้นายจ้างที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเอง ต้องวางหลักประกันไว้กับอธิบดี เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการที่นายจ้างได้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ ดังนั้น นายจ้างที่ยื่นคำร้องขอนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นมา ต้องวางหลักประกันตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การขออนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙

เอกสารแนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง เล่มนี้ ได้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้มีความรู้ความเข้าใจทราบถึงข้อกฎหมาย ขั้นตอนและรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปประกอบการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารแนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามหากยังมีข้อสงสัยในการปฏิบัติงาน สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว
กลุ่มงานพิจารณาอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าว ๒
ฝ่ายจัดระบบการนำเข้าแรงงานต่างด้าวตาม MOU
โทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๔ ๑๗๖๓
โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๑๗๒๓
วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

		หน้า
๑.	แนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง	๑
๒.	พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑	๑๑
๓.	พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙	๑๕
๔.	กฎกระทรวงการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙	๓๑
๕.	กฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงาน	๓๕
๖.	ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง	๔๒
๗.	ประกาศกรมการจัดหางาน เรื่อง กำหนดแบบการแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว แบบคำร้องขอให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบคำขอรับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบสัญญาค้ำประกันของธนาคาร แบบคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน และแบบคำขอรับหลักประกันคืน ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	๕๐
๘.	สัญญาค้ำประกันของธนาคาร (กรณีนายจ้างเป็นผู้วางหลักประกัน) แบบ นจ.๖ ก	๕๒
๙.	คำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน แบบ นจ.๗	๕๔
๑๐.	คำขอรับหลักประกันคืน แบบ นจ.๘	๕๖
๑๑.	ตัวอย่าง ๑ ใบเสร็จรับเงิน	๕๘
๑๒.	ตัวอย่าง ๒ ใบรับพันธบัตรของรัฐบาลไทย/ใบรับหนังสือค้ำประกันสัญญา	๕๙
๑๓.	ตัวอย่าง ๓ แบบรายงานการรับเงินหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ	๖๐
๑๔.	ตัวอย่าง ๔ แบบบันทึกบัญชีผ่านระบบ Web Online (รับเงินหลักประกัน)	๖๑
๑๕.	ตัวอย่าง ๕ แบบบันทึกบัญชีผ่านระบบ Web Online (จ่ายคืนหลักประกัน)	๖๒
๑๖.	ตัวอย่าง ๖ หนังสือแจ้งนายจ้างรับหลักประกันคืน	๖๓
๑๗.	ตัวอย่าง ๗ หนังสือสอบถามธนาคาร	๖๔
๑๘.	ตัวอย่าง ๘ ทะเบียนวางหลักประกันสัญญา	๖๕
๑๙.	ตัวอย่าง ๙ ทะเบียนคืนหลักประกันสัญญา	๖๖
๒๐.	คำสั่งกรมการจัดหางาน ที่ ๓๒๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่อง มอบอำนาจให้ข้าราชการปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายว่าด้วยการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ	๖๗

แนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับ
การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน
การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน
การเรียกหลักประกันเพิ่ม การขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยมาตรา ๒๗ กำหนดให้นายจ้างที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเอง ต้องวางหลักประกันไว้กับอธิบดี ดังนั้น นายจ้างที่ยื่นคำร้องขอให้นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นมา ต้องวางหลักประกันตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การขออนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙

การวางหลักประกัน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๓ หน้าที่และความรับผิดชอบ มาตรา ๒๗ นายจ้างซึ่งประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองต้องวางหลักประกันไว้กับอธิบดี เมื่อได้รับหลักประกันแล้วให้อธิบดีอนุญาตให้นายจ้างนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศได้

การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การหักหลักประกันในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการที่นายจ้างได้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ การเรียกหลักประกันเพิ่มและการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (หน้า ๒๑)

๒. กฎกระทรวงการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๒ การยื่นคำร้องขอให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ข้อ ๘ เมื่อนายจ้างได้ดำเนินการในประเทศต้นทาง เพื่อคัดเลือกและจัดทำบัญชีรายชื่อคนต่างด้าวที่จะเดินทางมาทำงานกับนายจ้างในประเทศไทยแล้วให้นายจ้างยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวพร้อมชำระค่าธรรมเนียมการทำงานของคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

เมื่อนายจ้างได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้วางหลักประกันตามที่กำหนดในกฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ (หน้า ๓๓)

๓. กฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๔ การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง ข้อ ๒๒

นายจ้างผู้ใดประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตน ต้องวางหลักประกันเป็นเงินสด หรือ พันธบัตรของรัฐบาลไทย หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารต่ออธิบดี เพื่อประกันความเสียหาย ที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตน ดังต่อไปนี้

๑) กรณีนำคนต่างด้าวมาทำงาน **ไม่เกินเก้าสิบเก้าคน** ให้วางหลักประกันเป็น จำนวน **หนึ่งพันบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน**

๒) กรณีนำคนต่างด้าวมาทำงานตั้งแต่ **หนึ่งร้อยคนขึ้นไป** ให้วางหลักประกันเป็น จำนวน **หนึ่งแสนบาท**

กรณีการนำคนต่างด้าวมาทำงานตาม ๑) และในภายหลังจำนวนคนต่างด้าว ที่นำเข้ามารวมกันมีจำนวนตั้งแต่ **หนึ่งร้อยคนขึ้นไป** ให้วางหลักประกันเพิ่มเติมให้ครบ **หนึ่งแสนบาท** (หน้า ๓๙)

ในกรณีที่นายจ้างวางหลักประกันเป็นสัญญาค้ำประกันของธนาคาร ให้ใช้ตาม แบบสัญญาค้ำประกันของธนาคาร (แบบ นจ. ๖ ก) (หน้า ๕๒)

การดำเนินการ

เมื่อนายจ้างได้รับบัญชีรายชื่อ (Name List) จากประเทศต้นทาง ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ยื่นบัญชีรายชื่อ (Name List) คนต่างด้าว และยื่นขอรับใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๙ (แบบ ตท.๒) พร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด/สำนักงานจัดหางาน กรุงเทพมหานครพื้นที่ ที่ได้ยื่นคำร้องขอนำเข้าคนต่างด้าวไว้ และชำระเงินค่ายื่นคำขอและ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าว ตามระยะเวลาที่ระบุในสัญญาจ้าง พร้อมทั้ง **วางหลักประกัน** เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตน ซึ่งตามกฎหมายกระทรวงฯ นายจ้างสามารถวางหลักประกันได้ ดังนี้

๑) เงินสด

๒) พันธบัตรของรัฐบาลไทย โดยระบุการโอนกรรมสิทธิ์ให้กับอธิบดีกรมการจัดหางาน

๓) สัญญาค้ำประกันของธนาคาร โดยระบุชื่อบุคคลธรรมดาหรือชื่อนิติบุคคล ไม่ต้องระบุชื่อผู้จัดการ และไม่กำหนดระยะเวลาการค้ำประกัน

จำนวนหลักประกัน

๑) กรณีนำคนต่างด้าวมาทำงาน **ไม่เกินเก้าสิบเก้าคน** ให้วางหลักประกันเป็น จำนวน **หนึ่งพันบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน**

๒) กรณีนำคนต่างด้าวมาทำงานตั้งแต่ **หนึ่งร้อยคนขึ้นไป** ให้วางหลักประกันเป็น จำนวน **หนึ่งแสนบาท**

กรณีการนำคนต่างด้าวมาทำงานตาม ๑) และในภายหลังจำนวนคนต่างด้าว ที่นำเข้ามารวมกันมีจำนวนตั้งแต่ **หนึ่งร้อยคนขึ้นไป** ให้วางหลักประกันเพิ่มเติมให้ครบ **หนึ่งแสนบาท**

๒. เมื่อสำนักงานจัดหางานจังหวัด/สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ ได้รับหลักประกันจากนายจ้างแล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑) ออกใบเสร็จรับเงิน กรณีนายจ้างวางหลักประกันเป็นเงินสด (ตัวอย่าง ๑) (หน้า ๕๘)

๒) ออกใบรับพันธบัตรของรัฐบาลไทย หรือใบรับหนังสือค้ำประกันของธนาคาร (ตัวอย่าง ๒) (หน้า ๕๙)

๓) กรณีนายจ้างวางหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารให้สำนักงาน จัดหางานจังหวัดหรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ที่มีหนังสือสอบถามธนาคารที่ออก หนังสือค้ำประกันของธนาคาร เพื่อให้ธนาคารยืนยันว่าหนังสือค้ำประกันธนาคารมีผลบังคับใช้ได้ โดยสมบูรณ์และมีคุณสมบัติครบถ้วนที่ธนาคาร (ตัวอย่าง ๓) (หน้า ๖๔)

๓. สำนักงานจัดหางานจังหวัด/สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ จัดทำ ทะเบียนวางหลักประกันสัญญา (ตัวอย่าง ๔) (หน้า ๖๕) โดยสามารถปรับปรุงแบบทะเบียนฯ ได้ตามความเหมาะสม

การเก็บรักษาหลักประกัน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. กฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๔ การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลง หลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง ข้อ ๒๔ ให้นำ ความในหมวด ๓ เฉพาะข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ มาใช้บังคับ การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้างโดยอนุโลม (หน้า ๔๐)

๒. ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ (หน้า ๔๒)

การดำเนินการ

๑. สำนักงานจัดหางานจังหวัด/สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ เก็บรักษาหลักประกันโดยดำเนินการ ดังนี้

เงินสด

๑) สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ นำเงินหลักประกันในการ นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ฝากคลังในบัญชีฝากกระแสรายวันกับ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขากระทรวงแรงงาน เลขที่บัญชี ๓๘๓๖๐๐๑๐๐๔ ชื่อบัญชี “หลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ”

๒) สำนักงานจัดหางานจังหวัด นำเงินหลักประกันในการนำคนต่างด้าว มาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ฝากกระทรวงการคลัง โดยบันทึกบัญชีด้วยรหัสบัญชีแยกประเภท ๒๒๑๓๐๑๐๑๔๙ รหัสบัญชีเงินฝากคลัง ๑๐๕๙๙

พันธบัตรของรัฐบาลไทย

พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการโอนกรรมสิทธิ์ในด้านหลังของพันธบัตรของ รัฐบาลไทยว่าได้ระบุการโอนกรรมสิทธิ์ให้กับอธิบดีกรมการจัดหางาน และเก็บรักษาไว้ในตู้นิรภัย ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด/สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่

การหักหลักประกัน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๓ หน้าที่และความรับผิดชอบ มาตรา ๒๘ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ หากนายจ้างเลิกจ้างคนต่างด้าว คนต่างด้าวลาออกจากงาน หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ นายจ้างต้องแจ้งต่ออธิบดีและต้องจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้าง หรือวันที่ครบกำหนดตามสัญญา แล้วแต่กรณี

หากนายจ้างไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่นายจ้างได้วางไว้ตามมาตรา ๒๗ (หน้า ๒๑)

๒. กฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๔ การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง ข้อ ๒๓ ให้นำความในหมวด ๓ เฉพาะข้อ ๑๖ มาใช้บังคับกับการหักหลักประกันของนายจ้างตามข้อ ๒๒ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง โดยอนุโลม (หน้า ๔๐)

การดำเนินการ

เมื่อคนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้าง ในกรณี ๑) นายจ้างเลิกจ้างคนต่างด้าว ๒) คนต่างด้าวลาออกจากงาน หรือ ๓) คนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หากนายจ้างไม่จัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง ให้สำนักงานจัดหางานจังหวัดหรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ประสานด่านตรวจคนเข้าเมืองเพื่อส่งกลับ และให้หักหลักประกันที่นายจ้างได้วางไว้ โดย

๑) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานที่ได้ส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทาง และได้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการส่งกลับคนต่างด้าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้นายจ้างทราบเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย เพื่อจะได้หักเงินหลักประกันจากนายจ้าง

หากเงินหลักประกันมีไม่เพียงพอ ให้แจ้งนายจ้างนำหลักประกันมาวางเพิ่ม โดยมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างทราบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและเหตุผลที่หักเงินหลักประกัน และให้แจ้งนายจ้างนำหลักประกันมาวางเพิ่ม

๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการหักเงินหลักประกันของนายจ้างคืนให้กับหน่วยงานที่ส่งกลับตามจำนวนที่ได้รับแจ้ง โดยขออนุมัติหัวหน้าส่วนราชการ เพื่ออนุมัติส่งจ่ายเงินหลักประกัน โดยส่งจ่ายเช็คในนามของหน่วยงานที่ส่งกลับ

- สำนักงานจัดหางานจังหวัด ขออนุมัติหัวหน้าส่วนราชการเพื่อให้อนุมัติส่งจ่าย
- สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ ขออนุมัติอธิบดี (ผ่านเลขานุการกรม)

๓) การบันทึกบัญชี สำนักงานจัดหางานจังหวัด บันทึกบัญชีผ่านระบบ Web Online ของจังหวัด เพื่อหักหลักประกัน และ สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ แจกกลุ่มงานคลัง สำนักงานเลขานุการกรม เพื่อบันทึกบัญชีหลักประกัน ตามระเบียบกระทรวงการคลัง

การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. กฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๔ การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง ข้อ ๒๔ ให้นำความในหมวด ๓ เฉพาะข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ มาใช้บังคับการวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้างโดยอนุโลม (หน้า ๔๐)

๒. ประกาศกรมการจัดหางาน เรื่อง กำหนดแบบการแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว แบบคำร้องขอนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบคำขอรับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบสัญญาค้ำประกันของธนาคาร แบบคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน และแบบคำขอรับหลักประกันคืน ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ (หน้า ๕๐)

การดำเนินการ

การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน ใช้ในกรณีที่นายจ้างได้วางหลักประกันไปแล้ว ต่อมาขอเปลี่ยนแปลงหลักประกันจากเดิม ๓ กรณี คือ ๑) เปลี่ยนแปลงเป็นเงินสด ๒) เปลี่ยนแปลงเป็นพันธบัตรของรัฐบาลไทย และ ๓) เปลี่ยนแปลงเป็นสัญญาค้ำประกันของธนาคาร ดำเนินการ ดังนี้

๑. นายจ้างที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงหลักประกัน ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน (แบบ นจ. ๗) (หน้า ๕๔) พร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานประกอบด้วย ๑) หลักฐานของนายจ้าง ๒) หลักฐานการจ่ายหลักประกันเดิม ๓) หลักประกันใหม่

๒. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน และเห็นว่าหลักประกันใหม่ถูกต้องสมบูรณ์ ให้เสนอความเห็นต่อหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อพิจารณาอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงหลักประกัน

๓. ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการมีคำสั่งไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงหลักประกัน ให้แสดงเหตุผลไว้ในหนังสือแจ้งผลการพิจารณา พร้อมด้วยสิทธิอุทธรณ์ให้นายจ้างทราบด้วย

๔. การบันทึกบัญชี

๔.๑ เงินสด

- สำนักงานจัดหางานจังหวัด บันทึกบัญชีผ่านระบบ Web Online ของจังหวัด ในกรณีการเปลี่ยนแปลงโดยการ**เพิ่มหลักประกัน** ให้บันทึกบัญชีตามแบบ (ตัวอย่าง ๔) (หน้า ๖๑) หรือการเปลี่ยนแปลงโดยการ**ลดหลักประกัน** ให้บันทึกบัญชีตามแบบ (ตัวอย่าง ๕) (หน้า ๖๒)

- สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ บันทึกในทะเบียนคุมหลักประกันของสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่

๔.๒ พันธบัตรของรัฐบาลไทย/สัญญาค้ำประกันของธนาคาร สำนักงานจัดหางานจังหวัด/สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ จัดทำทะเบียนคุมการเปลี่ยนแปลงหลักประกัน

การเรียกหลักประกันเพิ่ม

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๔ การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง ข้อ ๒๔ ให้นำความในหมวด ๓ เฉพาะข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ มาใช้บังคับการวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้างโดยอนุโลม (หน้า ๔๐)

การดำเนินการ

๑. เมื่อหลักประกันที่นายจ้างวางไว้ลดลงเพราะถูกใช้จ่ายไปเพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำหนังสือแจ้งให้นายจ้างวางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

๒. เมื่อได้เรียกหลักประกันเพิ่มจากนายจ้าง ให้สำนักงานจัดหางานจังหวัดบันทึกบัญชีผ่านระบบ Web Online ของจังหวัด เพื่อเพิ่มหลักประกัน และสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ แจ้งกลุ่มงานคลัง สำนักงานเลขาธิการกรม เพื่อบันทึกบัญชีหลักประกัน

การขอรับหลักประกันค้ำของนายจ้าง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. กฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๔ การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันค้ำของนายจ้าง ข้อ ๒๔ ให้นำความในหมวด ๓ เฉพาะข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ มาใช้บังคับการวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันค้ำของนายจ้างโดยอนุโลม (หน้า ๔๐)

๒. ประกาศกรมการจัดหางาน เรื่อง กำหนดแบบการแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าวแบบคำร้องขอนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบคำขอรับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบสัญญาค้ำประกันของธนาคาร แบบคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน และแบบคำขอรับหลักประกันค้ำ (หน้า ๕๐)

การดำเนินการ

นายจ้างขอรับหลักประกันค้ำได้ ๓ กรณี ดังนี้

๑. กรณีที่นายจ้างวางหลักประกันแล้ว แต่คนต่างด้าวไม่ได้เดินทางเข้ามาทำงานในประเทศ ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑) นายจ้างยื่นคำขอรับหลักประกันค้ำตามแบบคำขอรับหลักประกันค้ำ (แบบ นจ.๘) (หน้า ๕๖) พร้อมด้วยเอกสาร ดังนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (กรณีนายจ้างเป็นบุคคลธรรมดา)

(๒) สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม (กรณีนายจ้างเป็นนิติบุคคล)

(๓) หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนนายจ้าง (กรณีนายจ้างไม่ได้มายื่นขอรับหลักประกันค้ำด้วยตนเอง)

๒) สำนักงานจัดหางานจังหวัดหรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ มีหนังสือสอบถามไปยังศูนย์แรกรับเข้าทำงานและสิ้นสุดการจ้าง (สัญญาติกัมพูชา สอบถามไปยังศูนย์ฯสระแก้ว สัญชาติลาว สอบถามไปยังศูนย์ฯ หนองคาย และสัญชาติเมียนมา สอบถามไปยังศูนย์ฯ ตาก) เพื่อให้ศูนย์ฯ ยืนยันว่าคนต่างด้าวไม่ได้เข้ารับการอบรม หรือนายจ้างสำเนาหนังสือที่ศูนย์ฯแรกรับฯแจ้งยืนยันคนต่างด้าวที่ผ่านการอบรมเพื่อมาทำงานกับนายจ้าง ส่งให้กับสำนักงานจัดหางานจังหวัดหรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ ประกอบการพิจารณาได้โดยที่สำนักงานจัดหางานจังหวัดหรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ ไม่ต้องมีหนังสือสอบถามไปยังศูนย์ฯแรกรับฯ อีก

๓) เมื่อสำนักงานจัดหางานจังหวัดหรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ได้รับหนังสือยืนยันจากศูนย์แรกรับเข้าทำงานและสิ้นสุดการจ้างแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้จัดทำความเห็นเสนอหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อพิจารณาคืนหลักประกัน และมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างมารับหลักประกันคืนโดยเร็ว

๒. กรณีที่นายจ้างวางหลักประกันแล้ว คนต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานในประเทศจนครบสัญญาจ้าง หรือคนต่างด้าวไม่ผ่านการตรวจสอบสุขภาพ และนายจ้างดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทาง ให้ดำเนินการดังนี้

๑) นายจ้างยื่นคำขอรับหลักประกันคืนตามแบบคำขอรับหลักประกันคืน (แบบ นจ.๘) (หน้า ๕๖) พร้อมด้วยเอกสาร ดังนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (กรณีนายจ้างเป็นบุคคลธรรมดา)

(๒) สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม (กรณีนายจ้างเป็นนิติบุคคล)

(๓) หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนนายจ้าง (กรณีนายจ้างไม่ได้มายื่นขอรับหลักประกันคืนด้วยตนเอง)

(๔) ใบรับรองแพทย์ (กรณีไม่ผ่านการตรวจสอบสุขภาพ)

(๕) หนังสือรับรองจากนายจ้างเพื่อแสดงว่าได้ส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทางจริง โดยระบุชื่อ-สกุล คนต่างด้าว เพศ อายุ เลขที่หนังสือเดินทาง วันเดินทางกลับประเทศต้นทาง พร้อมระบุด่านตรวจคนเข้าเมืองที่คนต่างด้าวเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร

๒) เมื่อสำนักงานจัดหางานจังหวัดหรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ได้รับหลักฐานที่ยืนยันว่าคนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้าง หรือไม่ผ่านการตรวจสอบสุขภาพแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความรับผิดชอบของนายจ้างหรือได้ชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชกำหนดนี้เสร็จสิ้นแล้ว โดยสำนักงานจัดหางานจังหวัดให้จัดทำความเห็นเสนอหัวหน้าส่วนราชการ สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ให้จัดทำความเห็นเสนออธิบดี (ผ่านเลขานุการกรม) เพื่อพิจารณาคืนหลักประกัน และมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างมารับหลักประกันคืนโดยเร็ว

๓. กรณีที่นายจ้างวางหลักประกันแล้ว คนต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานในประเทศ และมีการเปลี่ยนนายจ้าง ให้คืนหลักประกันให้นายจ้างรายเดิม เมื่อนายจ้างเดิมยื่นคำขอ พร้อมเอกสารตามแบบ นจ.๘ โดยสำนักงานจัดหางานจังหวัด/สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ ทำบันทึกเสนอหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อเบิกเงินหลักประกันคืนให้นายจ้างรายเดิม และมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างรายเดิมมารับหลักประกันคืนโดยเร็ว พร้อมทั้งจัดเก็บหลักประกันกับนายจ้างรายใหม่ ตามเอกสารหลักฐาน ดังนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (กรณีนายจ้างเป็นบุคคลธรรมดา)

(๒) สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม (กรณีนายจ้างเป็นนิติบุคคล)

(๓) หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนนายจ้าง (กรณีนายจ้างไม่ได้มายื่นขอรับหลักประกันคืนด้วยตนเอง)

(๔) หลักฐานการแจ้งออก

(๕) หลักฐานการจ่ายหลักประกันของนายจ้างรายใหม่ หรือหลักฐานที่แสดงว่าคนต่างด้าวไปทำงานกับนายจ้างรายใหม่แล้ว เช่น ข้อมูลจากระบบสารสนเทศ เป็นต้น

กรณีที่ ๑-๓ การจ่ายเงินหลักประกันคืนให้กับนายจ้างให้จ่ายเป็นเช็ค โดยออกเช็คสั่งจ่ายในนามชื่อของนายจ้าง (กรณีเป็นบุคคลธรรมดา) หรือจ่ายในนามบริษัท (กรณีเป็นนิติบุคคล) โดยขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” และจะขีดคร่อมหรือไม่ก็ได้

การบันทึกบัญชี สำนักงานจัดหางานจังหวัดบันทึกบัญชีผ่านระบบ Web Online ของจังหวัด เพื่อหักหลักประกัน และสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ แจกกลุ่มงานคลังสำนักงานเลขานุการกรม เพื่อบันทึกบัญชีหลักประกัน และให้สำนักงานจัดหางานจังหวัดหรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่จัดทำทะเบียนคืนหลักประกันสัญญา (ตัวอย่าง ๙) (หน้า ๖๖) โดยสามารถปรับรูปแบบทะเบียนฯ ได้ตามความเหมาะสม

๔. กรณีที่นายจ้างวางหลักประกันแล้ว และคนต่างด้าวนายจ้าง นายจ้างมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมารับจ้างในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙
อื่น ๆ

๑. กรณีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วพบว่านายจ้างยังมีภาระความรับผิดชอบหรือหนี้ที่จะต้องชำระตามพระราชกำหนดนี้ แต่ความรับผิดชอบหรือหนี้ที่เหลือมีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ ให้เจ้าหน้าที่ทำความเข้าใจเสนอจัดหางานจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ เพื่อพิจารณาสั่งลดหลักประกันลงให้เหลือเท่ากับความรับผิดชอบหรือหนี้ที่นายจ้างจะพึงรับผิดชอบตามพระราชกำหนดนี้ และมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างไปรับหลักประกันส่วนที่เกินคืน

๒. หากคนต่างด้าวกลับเข้ามาทำงานใหม่ภายในเวลา ๒ ปี

๑) กรณีนายจ้างวางหลักประกันแล้วไม่ได้ขอคืน ไม่ต้องวางหลักประกันเพิ่ม

๒) กรณีนายจ้างวางหลักประกันยังไม่ครบ และไม่ได้ขอคืนให้นายจ้างวางหลักประกันต่อจนครบ

๓) หากนายจ้างขอคืนหลักประกันไปแล้วให้นายจ้างวางหลักประกันใหม่ทั้งหมด

๓. หลักประกันตกเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

เมื่อนายจ้างเลิกจ้างคนต่างด้าว คนต่างด้าวลาออกจากงาน หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาแล้ว นายจ้างไม่ได้ขอรับหลักประกันคืนภายในระยะเวลาที่กำหนด นับแต่วันที่คนต่างด้าวถูกเลิกจ้าง ลาออกจากงาน หรือครบกำหนดสัญญาจ้างให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามระเบียบของกระทรวงการคลังต่อไป ทั้งนี้ อยู่ระหว่างการพิจารณาการกำหนดระยะเวลาของกระทรวงการคลัง (กรมการจัดหางานจะกำหนดระยะเวลา ๒ ปี โดยเทียบเคียงการกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวไม่ขอรับเงินค่าจ้างที่ถูกหักและนำส่งเข้ากองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร คืนภายใน ๒ ปี ให้เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินนั้นคืน และให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุนฯ ประกอบมาตรา ๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์) (หน้า ๑๒ และหน้า ๑๔)

พระราชบัญญัติ
การทำงานของคนต่างด้าว
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง
มาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว
เฉพาะในฐานะ ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลในคณะผู้แทนทางทูต

(๒) บุคคลในคณะผู้แทนทางกงสุล

การคืนเงินค่าจ้างและดอกเบี้ยตามมาตรานี้จะคืนเป็นเงินสด หรือเช็คระบุชื่อลูกจ้าง หรือโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของลูกจ้างก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๘ ลูกจ้างซึ่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยค่าใช้จ่ายของตนเอง ถ้ามิได้ขอรับเงินค่าจ้างของตนที่ถูกหักและนำส่งเข้ากองทุนคืนตามมาตรา ๑๘ ภายในสองปีนับแต่วันที่กลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินนั้นคืน และให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

ในกรณีที่ลูกจ้างตามวรรคหนึ่งกลับเข้ามาในราชอาณาจักรและกลับเข้าทำงานตามใบอนุญาตเดิมที่ยังไม่สิ้นอายุ หรือได้ทำงานตามใบอนุญาตใหม่อันเป็นงานที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามความใน

มาตรา ๑๕ แล้วแต่กรณี ภายในสองปีนับแต่วันที่กลับออกไปนอกราชอาณาจักร ลูกจ้างนั้นไม่ต้องถูกหักเงินค่าจ้างเพื่อนำส่งเข้ากองทุนอีก เว้นแต่เงินค่าจ้างที่ลูกจ้างนั้นเคยถูกหักและนำส่งเข้ากองทุนยังไม่ครบถ้วน ให้นายจ้างหักเงินค่าจ้างของลูกจ้างนั้นและนำส่งเข้ากองทุนจนกว่าจะครบถ้วน

มาตรา ๒๐ เมื่อมีกรณีที่จะต้องส่งลูกจ้างกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้กองทุนจ่ายเงินของกองทุนเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่ลูกจ้างซึ่งจะถูกส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรยังส่งเงินเข้ากองทุนไม่ครบถ้วนให้กองทุนจ่ายเงินของกองทุนสมทบในส่วนที่ขาด เว้นแต่ลูกจ้างนั้นเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามความต้องการของนายจ้าง นายจ้างนั้นต้องรับผิดชอบในเงินจำนวนที่ลูกจ้างยังส่งเข้ากองทุนไม่ครบถ้วนและให้กองทุนเรียกเก็บเงินส่วนที่ยังขาดอยู่นั้นจากนายจ้าง

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอายุไม่เกินสองปีนับแต่วันออกวัน แต่ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ ให้มีอายุเท่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานตามกฎหมายนั้นๆ

อายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่มีผลเป็นการขยายระยะเวลาอยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ ได้รับการขยายระยะเวลาทำงานตามกฎหมายนั้นๆ ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวมีหนังสือแจ้งการขยายระยะเวลาดำเนินการนั้นต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยเร็วและให้นายทะเบียนจดแจ้งการขยายระยะเวลานั้นลงในใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุและผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะทำงานนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียน

เมื่อได้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตทำงานไปพลางก่อนได้จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้ต่อได้ครั้งละไม่เกินสองปี โดยให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันการตั้งถิ่นฐานของคนต่างด้าวในราชอาณาจักร และกรณีคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๓ (๑) และ (๒) ระยะเวลาที่

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ ให้ออกกฎกระทรวงกำหนดงานที่คนต่างด้าวอาจทำได้ตามมาตรา ๗ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎกระทรวงตามมาตรา ๗ ให้นายทะเบียนอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใดๆ ได้ เว้นแต่งานที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๕๘ คนต่างด้าวผู้ใดได้รับใบอนุญาตหรือได้รับการผ่อนผันให้ทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ถือว่าได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตให้ทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือการผ่อนผันนั้น

ใบอนุญาตที่ออกให้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ใช้ได้ต่อไปตราบเท่าที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ และผู้รับใบอนุญาตยังทำงานที่ได้รับอนุญาตนั้น

มาตรา ๕๙ บรรดาคำขอและคำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอหรือคำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๐ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งของรัฐมนตรีหรืออธิบดี ซึ่งได้ออกหรือสั่งโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือเสมือนเป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งของรัฐมนตรีหรืออธิบดีที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา 1 กฎหมายนี้ให้เรียกว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 2 ให้ใช้ประมวลกฎหมายนี้ตั้งแต่วันที่ 1 เดือนมกราคม พระพุทธศักราช 2468 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ตั้งแต่วันที่ใช้ประมวลกฎหมายนี้สืบไป ให้ยกเลิกบรรดากฎหมายกฎ และ ข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในประมวลกฎหมายนี้หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งประมวลกฎหมายนี้

บรรพ 1

หลักทั่วไป

ลักษณะ 1

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา 4 กฎหมายนั้น ต้องใช้ในบรรดากรณีซึ่งต้องด้วยบทบัญญัติใด ๆ แห่ง กฎหมายตามตัวอักษร หรือตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้น ๆ

เมื่อไม่มีบทกฎหมายที่จะยกมาปรับคดีได้ ให้วินิจฉัยคดีนั้นตามจารีตประเพณีแห่ง ท้องถิ่น ถ้าไม่มีจารีตประเพณีเช่นนั้น ให้วินิจฉัยคดีอาศัยเทียบบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่าง ยิ่ง และถ้าบทกฎหมายเช่นนั้นไม่มีด้วย ให้วินิจฉัยตามหลักกฎหมายทั่วไป

มาตรา 5 ในการใช้สิทธิแห่งตนก็ดี ในการชำระหนี้ก็ดี บุคคลทุกคนต้องกระทำโดย สุจริต

มาตรา 6 ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า บุคคลทุกคนกระทำการโดยสุจริต

มาตรา 7 ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและกันได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดย นิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี

มาตรา 8 คำว่า “เหตุสุดวิสัย” หมายความว่า เหตุใด ๆ อันจะเกิดขึ้นก็ดี จะให้ผล พิบัติก็ดี เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้แม้ทั้งบุคคลผู้ต้องประสบหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้นจะ ได้จัดการระมัดระวังตามสมควรอันพึงคาดหมายได้จากบุคคลในฐานะและภาวะเช่นนั้น

มาตรา 9 เมื่อมีกิจการอันใดซึ่งกฎหมายบังคับให้ทำเป็นหนังสือ บุคคลผู้จะต้องทำ หนังสือไม่จำเป็นต้องเขียนเอง แต่หนังสือนั้นต้องลงลายมือชื่อของบุคคลนั้น

ลายพิมพ์นิ้วมือ แง่ใด ตราประทับ หรือเครื่องหมายอื่นทำนองเช่นว่านั้นที่ทำลงใน เอกสารแทนการลงลายมือชื่อ หากมีพยานลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยสองคนแล้วให้ถือเสมอ กับลงลายมือชื่อ

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่การลงลายพิมพ์นิ้วมือ แง่ใด ตราประทับหรือ เครื่องหมายอื่นทำนองเช่นว่านั้น ซึ่งทำลงในเอกสารที่ทำต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 10 เมื่อความข้อใดข้อหนึ่งในเอกสารอาจตีความได้สองนัย นัยไหนจะทำให้ เป็นผลบังคับได้ ให้ถือเอาตามนัยนั้นดีกว่าที่จะถือเอาที่ไร้ผล

พระราชกำหนด

การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับกับ

(๑) การจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

(๒) การจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

มาตรา ๔ ในพระราชกำหนดนี้

“การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เพื่อนำคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ภายใต้บันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจ

ที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือตามนโยบายของรัฐบาลว่าด้วยการจ้างแรงงานมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยจะมีค่าบริการหรือค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศกับตนด้วย

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ทำให้เป็นการตอบแทนการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานของผู้รับอนุญาต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศมี ๒ กรณี ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๒) กรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำคนต่างด้าวมาทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เศรษฐกิจ ภัยพิบัติสาธารณะ หรือกรณีอื่นในลักษณะเดียวกัน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตหรือนายจ้างนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ในกรณีใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๘ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

หมวด ๒

การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

มาตรา ๙ ห้ามผู้ใดประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ผู้ขออนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้วตามที่อธิบดีประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท

(๒) มีทุนเป็นของผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนทุนทั้งหมด และจะต้องมีจำนวนผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด เว้นแต่ในกรณีที่มิสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณีระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญาหรือความผูกพันตามพันธกรณีนั้น

(๓) มีสำนักงานอยู่ในที่ตั้งที่เป็นสัดส่วน เปิดเผย มีหลักแหล่งที่แน่นอน และไม่เป็นสถานที่ต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) ไม่เป็นผู้รับอนุญาต ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(๕) มีผู้จัดการซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(ค) ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาต หรือในขณะที่นิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(ง) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(จ) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(ง) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

มาตรา ๑๑ ผู้ขออนุญาตต้องวางหลักประกันอันสมควรไว้กับอธิบดี เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ ก่อนที่อธิบดีจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขออนุญาต เป็นจำนวนเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท

การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การหักเงินจากหลักประกันชดเชยให้แก่นายจ้างหรือคนต่างด้าวในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางไว้ตามวรรคหนึ่งลดลงเพราะถูกใช้จ่ายไปตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตวางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา ๑๒ ใบอนุญาตให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายของใบอนุญาตดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออธิบดี เมื่อประสงค์จะย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีใช้สถานที่ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออธิบดี เมื่อประสงค์จะเปลี่ยนผู้จัดการ
การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๙ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ ไม่อนุญาตให้ย้ายสำนักงานหรือให้จัดตั้งสำนักงานชั่วคราวตามมาตรา ๑๕ ไม่อนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการตามมาตรา ๑๖ ผู้ขออนุญาตหรือผู้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๘ ผู้รับอนุญาตต้องจดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้รับอนุญาตต้องใช้ลูกจ้างซึ่งได้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วเท่านั้นให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

ผู้รับอนุญาตต้องแสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ณ สำนักงาน เพื่อให้นายจ้างหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบความเป็นลูกจ้างดังกล่าวได้

ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาต ให้คุ้มครองลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศซึ่งผู้รับอนุญาตผู้นั้นได้จดทะเบียนไว้ด้วย

การกระทำที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของลูกจ้างดังกล่าวซึ่งผู้รับอนุญาตได้จดทะเบียนไว้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย

มาตรา ๑๙ ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ (๕) และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตรายอื่นตามพระราชกำหนดนี้

(๒) เป็นตัวแทนจัดหางานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานหรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล ในขณะเดียวกัน

มาตรา ๒๐ การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศเป็นอันสิ้นสุดลงในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตสิ้นอายุ

(๒) ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

- (๓) ไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต
- (๔) ผู้รับอนุญาตยกเลิกวัตถุประสงค์ของบริษัทในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
- (๕) ผู้รับอนุญาตเลิกบริษัท

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง และผู้รับอนุญาตมีความผูกพันตามสัญญา กับนายจ้างอยู่ ให้ผู้รับอนุญาตที่ยังคงมีภาระหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ แจ้งต่อนายจ้างโดยไม่ชักช้า

ในกรณีตาม (๔) และ (๕) ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่ออธิบดีและส่งใบอนุญาตคืนแก่อธิบดีโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๑ หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางไว้ตามมาตรา ๑๑ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้รับอนุญาตยังมีได้เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้วแต่ยังมีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดี เมื่ออธิบดีตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับอนุญาตไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้แจ้งแก่ผู้รับอนุญาตเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันคืน

ให้ผู้รับอนุญาตรับหลักประกันคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่รับหลักประกันคืนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้หลักประกันดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๒ ผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องเมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงาน

บัตรประจำตัวผู้จัดการ หรือลูกจ้าง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้มีอายุสองปี นับแต่วันที่ออกบัตร

ผู้รับอนุญาต ผู้จัดการ หรือลูกจ้าง ต้องยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัว ในกรณีที่บัตรประจำตัวชำรุด ในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ของบัตรประจำตัวดังกล่าว

การขอมีบัตร การออกบัตรประจำตัว และการออกใบแทนบัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ผู้จัดการหรือลูกจ้างซึ่งพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องส่งคืนบัตรประจำตัว แก่อธิบดีหรือผู้รับอนุญาตภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้าง

ผู้รับอนุญาตซึ่งได้รับบัตรประจำตัวคืนตามวรรคหนึ่งต้องส่งบัตรประจำตัวนั้นแก่อธิบดีภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้าง

มาตรา ๒๔ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ผู้รับอนุญาตต้องทำสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความครบถ้วนของรายละเอียดในสัญญาว่าเป็นไปตามที่ประกาศกำหนดหรือไม่ ให้ส่งสัญญาดังกล่าวแก่อธิบดีเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ให้อธิบดีแจ้งแก่ผู้รับอนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสัญญา

มาตรา ๒๕ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๑) ห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้าง เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว

กรณีตาม (๑) ผู้รับอนุญาตต้องออกใบรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายให้แก่นายจ้างเมื่อได้รับค่าบริการหรือค่าใช้จ่าย ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ผู้รับอนุญาตต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต่ออธิบดี ตามแบบรายงานที่อธิบดีกำหนด ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป

หมวด ๓

หน้าที่และความรับผิดชอบ

มาตรา ๒๗ นายจ้างซึ่งประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองต้องวางหลักประกันไว้กับอธิบดี เมื่อได้รับหลักประกันแล้วให้อธิบดีอนุญาตให้นายจ้างนั้นนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศได้

การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การหักหลักประกัน ในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการที่นายจ้างได้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ หากนายจ้างเลิกจ้างคนต่างด้าว คนต่างด้าวลาออกจากงาน หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ นายจ้างต้องแจ้งต่ออธิบดีและต้องจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างหรือวันที่ครบกำหนดตามสัญญา แล้วแต่กรณี

หากนายจ้างไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่นายจ้างได้วางไว้ตามมาตรา ๒๗

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แต่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงาน หรือคนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้างนั้น หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาแล้วแต่นายจ้างเลิกจ้าง หรือคนต่างด้าวได้ลาออกจากงานก่อนครบอายุสัญญา ให้ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง เว้นแต่ลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่นที่มีลักษณะงานทำนองเดียวกัน ผู้รับอนุญาตจะจัดให้ลูกจ้างทำงานกับนายจ้างรายอื่นตามความประสงค์ของลูกจ้างก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่นำคนต่างด้าวมาทำงานตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้คืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างไปแล้วทั้งหมดให้แก่ นายจ้างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาดังกล่าว

มาตรา ๓๑ เมื่อคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว นายจ้างต้องแจ้งผู้รับอนุญาตโดยไม่ชักช้า เพื่อให้ผู้รับอนุญาตจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางที่ได้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาหรือวันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้วแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เมื่อคนต่างด้าวได้ทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาแล้ว ให้นายจ้างแจ้งต่ออธิบดีเพื่อดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันของผู้รับอนุญาตที่ได้วางไว้ตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานตามพระราชกำหนดนี้ และต้องถูกส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น ให้หน่วยงานที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากนายจ้างหรือผู้รับอนุญาตได้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๑ คืนให้แก่ นายจ้าง และเมื่อได้ดำเนินการหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า

หมวด ๔

การควบคุม

มาตรา ๓๔ ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องใช้ชื่อ คำแสดงชื่อหรือคำอื่นใดในการประกอบธุรกิจว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” และจะใช้ถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกันประกอบด้วยก็ได้

มาตรา ๓๕ ห้ามผู้ใดใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” หรือถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

มาตรา ๓๖ ห้ามผู้รับอนุญาตประกอบธุรกิจอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกหรือสั่งให้บุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๓) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัด เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีพยานหลักฐานในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อพบและช่วยคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากเน้นเข้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ พยานหลักฐานนั้นอาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้น หรือทำลายไปเสียก่อน หรือคนต่างด้าวนั้นอาจถูกประทุษร้าย โยกย้าย หรือซ่อนเร้น

(๔) ยึดหรืออายัด เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

ในการใช้อำนาจตาม (๓) อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้นในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าค้นให้รายงานเหตุผลที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ รวมทั้งผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่ออธิบดี และให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าค้นจัดทำสำเนารายงานดังกล่าวให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้น ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้ส่งมอบสำเนารายงานนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและขึ้น พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือเป็นข้าราชการตำรวจตั้งแต่ระดับรองผู้กำกับหรือข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป ทั้งนี้ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าค้นส่งสำเนารายงานเหตุผลและผลการตรวจค้น บัญชีพยานหลักฐานหรือคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และบัญชีทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ต่อศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่ทำการค้นหรือศาลอาญา ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงหลังจากสิ้นสุดการตรวจค้นเพื่อเป็นหลักฐาน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ หรือไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

มาตรา ๔๑ อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๐ ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๒) ผู้รับอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปี หรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๓) อธิบดีเห็นว่าผู้รับอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ได้อีกต่อไปแล้ว

(๔) ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง มีส่วนรู้เห็นหรือเป็นผู้สนับสนุนการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องดังกล่าวในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และอธิบดีได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง หรือห้ามมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวข้างต้นแล้ว แต่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งเตือนของอธิบดี

(๕) ผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคสอง

(๖) อธิบดีเห็นว่ากรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ เป็นกรณีที่ร้ายแรง

มาตรา ๔๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับอนุญาต หรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของผู้รับอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่การดำเนินการที่ต้องกระทำต่อเนื่องจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต้องรับผิดชอบในการจัดส่งคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตนกลับไปยังประเทศต้นทาง จนกว่าจะพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชกำหนดนี้ และให้รายงานให้อธิบดีทราบเกี่ยวกับคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตน

มาตรา ๔๓ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งต่อรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ นายจ้างผู้ใด นำคนต่างด้าวมาทำงานให้กับตนเองในประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ลูกจ้างผู้ใด ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยที่ตนเองมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ (๕) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๘ ผู้รับอนุญาตผู้ใด กระทำการหรือไม่กระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายตามมาตรา ๑๔ หรือย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง

(๒) เปลี่ยนผู้จัดการโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ไม่จดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง หรือใช้บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างที่ได้จดทะเบียนให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง

(๓) ไม่แจ้งต่อนายจ้างหรือไม่แจ้งต่ออธิบดีหรือไม่ส่งใบอนุญาตคืนตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง หรือวรรคสาม ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม หรือไม่ส่งบัตรประจำตัวที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้างแก่อธิบดีตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง

(๔) ไม่ทำสัญญาหรือทำสัญญาโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่ออกใบรับค่าบริการ หรือค่าใช้จ่ายให้แก่ นายจ้างตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง

(๕) ไม่ส่งรายงานหรือส่งรายงานไม่เป็นไปตามแบบรายงานที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๖

(๖) ไม่ส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๙

(๗) ใช้ชื่อในการประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๔

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใด ไม่แสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๐ ผู้จัดการหรือลูกจ้างผู้ใด ไม่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง เมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงานหรือไม่ยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ส่งคืนบัตรประจำตัวเมื่อพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้างตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ใดแสดงตนว่ามีหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใด เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ไม่ใช่ค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือฝ่าฝืน (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีและปรับห้าเท่าของเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นที่รับไว้จากนายจ้างหรือคนต่างด้าว

ผู้รับอนุญาตผู้ใด เรียกหรือรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายจากนายจ้างเกินกว่าอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและปรับห้าเท่าของค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่เรียกเกินกว่าอัตราที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๓ นายจ้างผู้ใด ไม่แจ้งต่ออธิบดีหรือไม่จัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ ผู้รับอนุญาตซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง ไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๗ (๑) ไม่อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๓๗ (๒) หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ (๓) และ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และโดยการหลอกลวงดังว่านั้น ได้ไปซึ่งเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ถูกหลอกลวง ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปหรือโดยสมาชิก ขององค์กรอาชญากรรม ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง

มาตรา ๕๘ ผู้ใดสนับสนุนการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ แม้ว่าการกระทำของตัวการ จะอยู่นอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ การเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเนื่องจากการกระทำความผิด ตามมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ แทนผู้เสียหาย พนักงานอัยการจะขอรวมไปกับฟ้องคดีอาญาหรือจะยื่นคำร้อง ในภายหลังขณะที่คดีอาญานั้นยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้นก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหาย ที่จะยื่นคำร้องเพื่อเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเพิ่มเติมได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาก่อนที่ศาลจะมีคำวินิจฉัยชี้ขาดคดี

ถึงแม้ไม่มีคำขอให้ใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปตามวรรคหนึ่ง หากศาลมีคำพิพากษา ลงโทษจำเลย ศาลจะสั่งในคำพิพากษาคดีอาญาให้จำเลยใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปแก่ผู้เสียหาย ตามที่เห็นสมควรก็ได้ คำสั่งดังกล่าวไม่กระทบถึงสิทธิของผู้เสียหายในอันที่จะฟ้องจำเลยเป็นคดีแพ่ง เพื่อเรียกเอาทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปในส่วนที่ยังขาดอยู่

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำ ของกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่ บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๖๑ บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีหรือ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบ ดังนี้

(๑) อธิบดีสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดนั้น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ที่มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำการเปรียบเทียบได้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน ส่งเรื่องให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกิน สามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๒ ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครอง
คนหางาน ที่ได้ดำเนินการจัดหาคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ
ให้ดำเนินการต่อไปได้อีกไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๒)	การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๓)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๔)	การอนุญาตให้ย้ายสำนักงาน หรือตั้งสำนักงานชั่วคราว	ครั้งละ	๕,๐๐๐	บาท
(๕)	การอนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการ	ครั้งละ	๕,๐๐๐	บาท
(๖)	การจดทะเบียนลูกจ้าง	คนละ	๑,๐๐๐	บาท
(๗)	บัตรประจำตัวผู้จัดการหรือลูกจ้าง	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๘)	คำยื่นคำขอ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๙)	การรับรองสำเนาเอกสาร			
	(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	๕๐	บาท
	(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	๑๐๐	บาท
(๑๐)	การออกหนังสือรับรอง			
	(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	๕๐๐	บาท
	(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	๑,๐๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ จากการที่ประเทศไทยได้ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคส่วนต่าง ๆ ทำให้การประกอบธุรกิจจัดหาคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจดังกล่าวที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่สามารถควบคุมหรือป้องกันการลักลอบนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศได้อย่างทันทั่วที่ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการของรัฐ โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว อันนำไปสู่การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในประเทศ รวมทั้งมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ เพื่อจัดการบังคับใช้แรงงาน หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากแรงงานต่างด้าว ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรฐานในการทำงานของแรงงานต่างด้าวของประเทศไทยมีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ และสามารถรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอาเซียนเพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่อไป อันเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวง

การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศกับตนด้วย

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน

ข้อ ๒ การแจ้งหรือการยื่นคำร้องตามกฎกระทรวงนี้ ให้กระทำ ณ ที่อันเป็นภูมิลำเนาของนายจ้าง ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้แจ้งหรือยื่น ณ สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว หรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ กรมการจัดหางาน

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งหรือยื่น ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด

การแจ้งหรือการยื่นคำร้องตามกฎกระทรวงนี้ อธิบดีจะประกาศกำหนดสถานที่ หรือวิธีการอื่นก็ได้

ข้อ ๓ การแจ้งหรือการยื่นคำร้องตามกฎกระทรวงนี้ นายจ้างอาจกระทำด้วยตนเอง หรือให้ผู้รับอนุญาตซึ่งได้รับมอบหมายให้กระทำการแทนนายจ้างเป็นผู้ยื่นคำร้องหรือแจ้งก็ได้

ในกรณีผู้รับอนุญาตเป็นผู้แจ้งหรือยื่นคำร้อง ให้ยื่นสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

หมวด ๑

การแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว

ข้อ ๔ นายจ้างซึ่งประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้แจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าวตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในแบบดังกล่าว

ข้อ ๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๔ ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับให้แก่ผู้แจ้ง และให้หน่วยงานที่ได้รับแจ้งประชาสัมพันธ์เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันให้คนไทยเข้าทำงานนั้น เว้นแต่นายจ้างแสดงหลักฐานว่าได้เปิดโอกาสให้คนไทยเข้าทำงานนั้นแล้ว เช่น หลักฐานแสดงว่านายจ้างได้ประกาศรับสมัครในสื่อสาธารณะเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันให้คนไทยเข้าทำงานดังกล่าว หรือได้ใช้บริการจัดหางานของรัฐหรือเอกชนแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่สามารถหาคนไทยมาทำงานตามที่ต้องการได้

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีมีผู้ประสงค์จะทำงานดังกล่าวให้แจ้งให้ผู้แจ้งทราบ

(๒) กรณีไม่มีผู้ประสงค์จะทำงานดังกล่าวให้เสนอแบบแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานที่ถูกต้องและครบถ้วน และรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวต่อผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว หรือผู้อำนวยการสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือจัดหางานจังหวัดเพื่อพิจารณา และมีหนังสือแจ้งการอนุญาตให้จ้างคนต่างด้าวให้ผู้แจ้งทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอเรื่อง

หมวด ๒

การยื่นคำร้องขอนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

ข้อ ๖ นายจ้างที่ได้รับอนุญาตให้จ้างคนต่างด้าวตามข้อ ๕ แล้ว ให้ยื่นคำร้องขอนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในแบบดังกล่าว

ข้อ ๗ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำร้องขอนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๖ ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นคำร้อง และให้สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว หรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานจัดหางานจังหวัด แล้วแต่กรณี ส่งคำร้องพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานที่ได้รับรองแล้วให้หน่วยงานที่รับผิดชอบของประเทศต้นทาง

ข้อ ๘ เมื่อนายจ้างได้ดำเนินการในประเทศต้นทางเพื่อคัดเลือกและจัดทำบัญชีรายชื่อคนต่างด้าวที่จะเดินทางมาทำงานกับนายจ้างในประเทศไทยแล้ว ให้นายจ้างยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวพร้อมชำระค่าธรรมเนียมการทำงานของคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

เมื่อนายจ้างได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้วางหลักประกันตามที่กำหนดในกฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๙ เมื่อนายจ้างได้ดำเนินการตามข้อ ๘ แล้ว ให้อธิบดีอนุญาตโดยมีหนังสือถึงส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบตราประทับคนอยู่ชั่วคราวและอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อทำงานแก่คนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ข้อ ๑๐ ให้นายจ้างที่ได้ดำเนินการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศตามกฎหมายนี้ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการนำคนต่างด้าวมาทำงาน เว้นแต่ค่าใช้จ่ายนั้นเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวของคนต่างด้าว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑ การแจ้งหรือการยื่นคำร้องใดที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ถือเป็นการแจ้งหรือการยื่นคำร้องตามกฎหมายนี้โดยอนุโลม

การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการแจ้งหรือการยื่นคำร้องที่ได้ดำเนินการก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังไม่ได้ปฏิบัติตามที่กฎกระทรวงนี้กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งหรือผู้ยื่นคำร้องปฏิบัติให้ถูกต้องเพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ศิริชัย ดิษฐกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๙๖ ก

หน้า ๒๑
ราชกิจจานุเบกษา

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนด
การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ บัญญัติให้การนำคนต่างด้าวมาทำงาน
กับนายจ้างในประเทศเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออก
กฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

การขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกัน
ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙ วรรคสอง มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาตรา ๑๒ วรรคสาม และมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศกับตนด้วย

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน

ข้อ ๒ การยื่นคำขอตามกฎกระทรวงนี้ ให้ยื่น ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กองทะเบียนจัดหางานกลางและคุ้มครองคนหางาน กรมการจัดหางาน

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด

การยื่นคำขอตามกฎกระทรวงนี้ อธิบดีจะประกาศกำหนดสถานที่หรือวิธีการอื่นก็ได้

ข้อ ๓ ในกรณีที่ยื่นคำขอในท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้จัดหางานจังหวัดแห่งท้องที่ที่มีการยื่นคำขอนั้นเสนอความเห็นและส่งคำขอพร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐาน หรือหลักประกัน แล้วแต่กรณี ต่ออธิบดีเพื่อพิจารณา

หมวด ๑

การขอใบอนุญาต และการออกใบอนุญาต

ข้อ ๔ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน และหลักประกันตามที่กำหนดไว้ในแบบดังกล่าว

ข้อ ๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของคำขอรับใบอนุญาต พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน และหลักประกันตามที่กำหนดไว้ หากเห็นว่าคำขอรับใบอนุญาต เอกสารและหลักฐาน และหลักประกันไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขคำขอรับใบอนุญาตหรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือหลักประกันเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับคำขอตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตไว้เป็นหลักฐาน โดยบันทึกความถูกต้องและครบถ้วนของรายการเอกสารและหลักฐาน และหลักประกัน หรือความบกพร่อง และรายการเอกสารหรือหลักฐานหรือหลักประกันที่จะต้องยื่นเพิ่มเติมไว้ในใบรับคำขอดังกล่าวด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่แก้ไขคำขอรับใบอนุญาตหรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือหลักประกันเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะให้ดำเนินการต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอรับใบอนุญาต เอกสารและหลักฐาน และหลักประกันให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอ และสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ

ข้อ ๗ ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาตพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานและหลักประกัน ถูกต้องและครบถ้วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอความเห็นไปยังอธิบดีเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาต

เมื่ออธิบดีพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกับความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่าคำขอรับใบอนุญาต พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน และหลักประกันมีความถูกต้องครบถ้วน ให้อธิบดีออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาพร้อมด้วยเหตุผล และสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ

ข้อ ๘ ใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒
การต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในแบบดังกล่าว

ข้อ ๑๐ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้อง และครบถ้วนของคำขอต่ออายุใบอนุญาต พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ หากเห็นว่า ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขคำขอ ต่ออายุใบอนุญาตหรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้ขอต่ออายุ ใบอนุญาตไว้เป็นหลักฐาน โดยบันทึกความถูกต้องและครบถ้วนของรายการเอกสารหรือหลักฐาน หรือความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติมไว้ในใบรับดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตไม่แก้ไขคำขอต่ออายุใบอนุญาตหรือไม่จัดส่งเอกสาร หรือหลักฐานหรือหลักประกันเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนด ให้ถือว่าผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอ ความเห็นไปยังอธิบดีเพื่อพิจารณาสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่คำขอต่ออายุใบอนุญาตพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ถูกต้อง และครบถ้วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอความเห็นไปยังอธิบดีเพื่อพิจารณาอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

เมื่ออธิบดีอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้ออกใบอนุญาตฉบับใหม่ให้โดยใช้เลขที่ใบอนุญาตฉบับเดิม

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาพร้อมด้วย เหตุผลและสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตทราบ

หมวด ๓

การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน

การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของผู้รับอนุญาต

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตวางหลักประกันพร้อมคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดี เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยต้องเป็นเงินสด หรือพันธบัตรของรัฐบาลไทย หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคาร เป็นจำนวนเงินห้าล้านบาท

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตวางหลักประกันเป็นสัญญาค้ำประกันของธนาคาร ให้ใช้ตามแบบ ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบหลักประกันที่ผู้ขอรับใบอนุญาตนำมาวางไว้กับอธิบดีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีหลักประกันที่วางไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเงินสด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจนับจำนวนเงินให้ถูกต้องครบถ้วน

(๒) ในกรณีหลักประกันที่วางไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นพันธบัตรของรัฐบาลไทย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการโอนกรรมสิทธิ์ในด้านหลังพันธบัตรว่า ได้ระบุการโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่อธิบดีแล้ว

(๓) ในกรณีหลักประกันที่วางไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นสัญญาค้ำประกันของธนาคาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความในสัญญาค้ำประกันให้ถูกต้องตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และดำเนินการให้ธนาคารผู้ค้ำประกันยืนยันสัญญาค้ำประกันเป็นหนังสือต่ออธิบดีว่าเป็นผู้ค้ำประกันของผู้ยื่นคำขอจริงและมีคุณสมบัติครบถ้วนเป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๕ กรณีที่หลักประกันตามข้อ ๑๔ (๑) ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตและให้เก็บรักษาโดยการนำฝากธนาคารและบันทึกในทะเบียนคุมหลักประกัน

กรณีที่หลักประกันตามข้อ ๑๔ (๒) และ (๓) ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับหลักประกันแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตและให้เก็บรักษาไว้ในตู้নির্য ๓ กรมการจัดหางานหรือสถานที่อื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๖ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งให้อธิบดีหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางไว้ตามข้อ ๑๓ เพื่อคืนให้แก่นายจ้างตามมาตรา ๓๓ แล้วแต่กรณี

ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งการหักหลักประกันตามวรรคหนึ่งให้ผู้รับอนุญาตทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้หักหลักประกัน และในกรณีที่ผู้รับอนุญาตวางหลักประกันเป็นสัญญาค้ำประกันของธนาคารให้อธิบดีมีหนังสือถึงธนาคารผู้ค้ำประกัน ให้โอนเงินมาชำระหนี้ตามคำสั่งหักหลักประกัน

ข้อ ๑๗ ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเปลี่ยนแปลงหลักประกัน ให้ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกันตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานและหลักประกันใหม่ตามที่กำหนดไว้ในแบบดังกล่าว

ข้อ ๑๘ ให้นำความในข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ มาใช้บังคับกับการยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน โดยอนุโลม

ในกรณีที่คำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกันพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน และหลักประกันใหม่มีความถูกต้องและครบถ้วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอความเห็นไปยังอธิบดีเพื่อพิจารณาอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงหลักประกัน

ในกรณีที่มีคำสั่งไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงหลักประกัน ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาพร้อมด้วยเหตุผลและสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้รับอนุญาตทราบ

ข้อ ๑๙ ในกรณีหลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางไว้ตามข้อ ๑๓ ลดลงเนื่องจากการหักหลักประกันตามข้อ ๑๖ ให้อธิบดีมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตวางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ มาใช้บังคับกับการวางหลักประกันเพิ่มโดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ เมื่อการประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศสิ้นสุดลงตามมาตรา ๒๐ และผู้รับอนุญาตไม่มีความรับผิดชอบหรือได้ชำระหนี้ตามพระราชกำหนดนี้ครบถ้วนแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับหลักประกันคืนตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานที่กำหนดไว้ในแบบดังกล่าว

ข้อ ๒๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบความรับผิดชอบของผู้รับอนุญาตตามข้อ ๑๖ กรณีผลการตรวจสอบปรากฏว่าไม่มีความรับผิดชอบหรือได้ชำระหนี้ตามพระราชกำหนดนี้ครบถ้วนแล้ว ให้เสนอความเห็นต่ออธิบดีเพื่อพิจารณาคืนหลักประกันและมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตมารับหลักประกันคืน

กรณีผลการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งปรากฏว่า ผู้รับอนุญาตยังมีความรับผิดชอบ หรือหนี้ที่จะต้องชำระตามพระราชกำหนดนี้ แต่ความรับผิดชอบหรือหนี้ที่เหลือมีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีเพื่อสั่งลดหลักประกันลงให้เหลือเท่ากับความรับผิดชอบหรือหนี้ที่จะต้องชำระตามพระราชกำหนดนี้ และมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตมารับหลักประกันส่วนที่เกินคืน

หมวด ๔

การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน
การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง

ข้อ ๒๒ นายจ้างผู้ใดประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตน ต้องวางหลักประกันเป็นเงินสดหรือพันธบัตรของรัฐบาลไทย หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารต่ออธิบดี เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตน ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีนำคนต่างด้าวมาทำงานไม่เกินเก้าสิบเก้าคน ให้วางหลักประกันเป็นจำนวนหนึ่งพันบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน

(๒) กรณีนำคนต่างด้าวมาทำงานตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป ให้วางหลักประกันเป็นจำนวนหนึ่งแสนบาท

กรณีการนำคนต่างด้าวมาทำงานตาม (๑) และในภายหลังจำนวนคนต่างด้าวที่นำเข้ามารวมกันมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป ให้วางหลักประกันเพิ่มเติมให้ครบหนึ่งแสนบาท

ในกรณีที่นายจ้างวางหลักประกันเป็นสัญญาค้ำประกันของธนาคาร ให้ใช้ตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๓ ให้นำความในหมวด ๓ เฉพาะข้อ ๑๖ มาใช้บังคับกับการหักหลักประกันของนายจ้าง ตามข้อ ๒๒ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง โดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ ให้นำความในหมวด ๓ เฉพาะข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ มาใช้บังคับกับการวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้างโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ คำขอใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ถือเป็นคำขอตามกฎกระทรวงนี้โดยอนุโลม

การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับคำขอที่ได้ดำเนินการก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังไม่ได้ปฏิบัติตามที่กฎกระทรวงนี้กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอปฏิบัติให้ถูกต้องเพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ศิริชัย ดิษฐกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๙ วรรคสอง มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาตรา ๑๒ วรรคสาม และมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ บัญญัติให้การขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งการกำหนดจำนวนเงินหลักประกัน การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบ

การเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันและสอดคล้องกับการปฏิบัติงานด้านการเงินการคลังตามระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี กำหนดระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐

(๒) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕

(๓) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖

(๔) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

(๕) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖

(๖) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๗) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘

(๘) ระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐

(๙) ระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๑

(๑๐) ระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๓

ในกรณีที่ไม้อาจปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ ให้ผู้อำนวยการกองคลังรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการบังคับให้เป็นไปตามสัญญาการยืมเงิน ต่อไป

หมวด ๖

การรับเงินของส่วนราชการ

ส่วนที่ ๑

ใบเสร็จรับเงิน

ข้อ ๖๔ ใบเสร็จรับเงิน ให้ใช้ตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด และให้มีสำเนาเย็บติดไว้ กับเล่มอย่างน้อยหนึ่งฉบับหรือตามแบบที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ใบเสร็จรับเงินที่ออกด้วยคอมพิวเตอร์ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๖๕ ใบเสร็จรับเงิน ให้พิมพ์หมายเลขกำกับเล่ม และหมายเลขกำกับใบเสร็จรับเงิน เรียงกันไปทุกฉบับ

ข้อ ๖๖ ให้ส่วนราชการจัดทำทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงินไว้เพื่อให้ทราบ และตรวจสอบได้ว่า ได้จัดพิมพ์ขึ้นจำนวนเท่าใด ได้จ่ายใบเสร็จรับเงินเท่าใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด ให้หน่วยงานใด หรือ เจ้าหน้าที่ผู้ใดไปดำเนินการจัดเก็บเงินเมื่อวัน เดือน ปีใด

ข้อ ๖๗ การจ่ายใบเสร็จรับเงินให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ไปจัดเก็บเงินให้พิจารณาจ่าย ในจำนวนที่เหมาะสมแก่ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และให้มีหลักฐานการรับส่งใบเสร็จรับเงินนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๖๘ ใบเสร็จรับเงินเล่มใด เมื่อไม่มีความจำเป็นต้องใช้ เช่น ยบุเลิกสำนักงานหรือไม่มี การจัดเก็บเงินต่อไปอีก ให้หัวหน้าหน่วยงานที่รับใบเสร็จรับเงินนั้นนำส่งคืนส่วนราชการที่จ่าย ใบเสร็จรับเงินนั้นโดยด่วน

ข้อ ๖๙ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้หัวหน้าหน่วยงานซึ่งรับใบเสร็จรับเงินไปดำเนินการ จัดเก็บเงิน รายงานให้ผู้อำนวยการกองคลังหรือหัวหน้าส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ทราบว่ามีใบเสร็จรับเงินอยู่ในความรับผิดชอบเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด และได้ใช้ใบเสร็จรับเงิน ไปแล้วเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด อย่างช้าไม่เกินวันที่ ๓๑ ตุลาคมของปีงบประมาณถัดไป

ข้อ ๗๐ ใบเสร็จรับเงินเล่มใดสำหรับรับเงินของปีงบประมาณใด ให้ใช้รับเงินภายใน ปีงบประมาณนั้น เมื่อสิ้นปีงบประมาณใหม่ ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มใหม่ ใบเสร็จรับเงินฉบับใดยังไม่ใช้

ให้คงติดไว้กับเล่มแต่ให้ปรุ เจาะรู หรือประทับตราเลิกใช้ เพื่อให้เป็นที่สังเกตมิให้นำมาใช้รับเงินได้อีกต่อไป

ข้อ ๗๑ ห้ามขูดลบเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินหรือชื่อผู้ชำระเงินในใบเสร็จรับเงิน

หากใบเสร็จรับเงินฉบับใดลงรายการรับเงินผิดพลาด ให้ขีดฆ่าจำนวนเงินและเขียนใหม่ทั้งจำนวน โดยให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อกำกับการขีดฆ่านั้นไว้ หรือขีดฆ่าเลิกใช้ใบเสร็จรับเงินนั้นทั้งฉบับแล้วออกฉบับใหม่ โดยให้นำใบเสร็จรับเงินที่ขีดฆ่าเลิกใช้นั้นติดไว้กับสำเนาใบเสร็จรับเงินในเล่ม

ข้อ ๗๒ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาสำเนาใบเสร็จรับเงินซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังมีได้ตรวจสอบไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้สูญหายหรือเสียหายได้ และเมื่อได้ตรวจสอบแล้วให้เก็บไว้อย่างเอกสารธรรมดาได้

ส่วนที่ ๒

การรับเงิน

ข้อ ๗๓ การรับเงินให้รับเป็นเงินสด เว้นแต่การรับเป็นเช็ค ครีฟท์ หรือตราสารอย่างอื่น หรือโดยวิธีอื่นใด ให้ปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๗๔ ในการจัดเก็บหรือรับชำระเงิน ให้ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บ หรือรับชำระเงินนั้นออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง เว้นแต่เป็นการรับชำระเงินค่าธรรมเนียมที่มีเอกสารของทางราชการระบุจำนวนเงินที่รับชำระอันมีลักษณะเช่นเดียวกับใบเสร็จรับเงิน โดยเอกสารดังกล่าวจะต้องมีการควบคุมจำนวนที่รับจ่ายทำนองเดียวกันกับใบเสร็จรับเงิน หรือเป็นการรับเงินตามคำขอเบิกเงินจากคลัง

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องให้เจ้าหน้าที่ไปจัดเก็บหรือรับชำระเงินนอกที่ตั้งสำนักงานปกติ ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง

ข้อ ๗๕ ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มเดียวกันรับเงินทุกประเภท เว้นแต่เงินประเภทใดที่มีการรับชำระเป็นประจำและมีจำนวนมากราย จะแยกใบเสร็จรับเงินเล่มหนึ่งสำหรับการรับชำระเงินประเภทนั้นก็ได้

ข้อ ๗๖ ให้ส่วนราชการบันทึกข้อมูลการรับเงินในระบบภายในวันที่ได้รับเงิน

เงินประเภทใดที่มีการออกใบเสร็จรับเงินในวันหนึ่ง ๆ หลายฉบับ จะรวมเงินประเภทนั้นตามสำเนาใบเสร็จรับเงินทุกฉบับมาบันทึกเป็นรายการเดียวในระบบก็ได้โดยให้แสดงรายละเอียดว่าเป็น

เงินรับตามใบเสร็จเลขที่ใดถึงเลขที่ใดและจำนวนเงินรวมรับทั้งสิ้นเท่าใดไว้ด้านหลังสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย

ในกรณีที่มีการรับเงินภายหลังกำหนดเวลาปิดบัญชีสำหรับวันนั้นแล้วให้บันทึกข้อมูลการรับเงินนั้นในระบบในวันทำการถัดไป

ข้อ ๗๗ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงินนำเงินที่ได้รับพร้อมกับสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินของส่วนราชการนั้น

ข้อ ๗๘ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร จากหัวหน้าส่วนราชการตรวจสอบจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่จัดเก็บและนำเสนอส่งกับหลักฐานและรายการที่บันทึกไว้ในระบบว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

เมื่อได้ตรวจสอบความถูกต้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ตรวจสอบแสดงยอดรวมเงินรับตามใบเสร็จรับเงินทุกฉบับที่ได้รับในวันนั้นไว้ในสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย และลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

หมวด ๗

การเก็บรักษาเงินของส่วนราชการ

ส่วนที่ ๑

สถานที่เก็บรักษา

ข้อ ๗๙ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาเงินที่จัดเก็บหรือได้รับไว้ในตู้নির্যซึ่งตั้งอยู่ในที่ปลอดภัยของส่วนราชการนั้น

ข้อ ๘๐ ตู้নির্যให้มีลูกกุญแจอย่างน้อยสองสำหรับ แต่ละสำหรับไม่น้อยกว่าสองดอก แต่ไม่เกินสามดอกโดยแต่ละดอกต้องมีลักษณะต่างกัน โดยสำหรับหนึ่งมอบให้กรรมการเก็บรักษาเงินส่วนสำหรับที่เหลือให้นำฝากเก็บรักษาไว้ในลักษณะหีบห่อ ณ สถานที่ ดังนี้

(๑) สำนักบริหารเงินตรา กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง สำหรับส่วนราชการ ในราชการบริหารส่วนกลาง

(๒) ห้องเก็บเงินคลังใน ของสำนักงานคลังจังหวัด สำหรับส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาคและส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ข้อ ๘๑ ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคแห่งใดโดยปกติไม่มีการเก็บรักษาเงิน หากมีความจำเป็นจะต้องเก็บรักษาเงินเป็นครั้งคราว หรือกรณีที่ส่วนราชการ มีการเก็บรักษาเงินเป็นจำนวนมาก ซึ่งเห็นว่าการเก็บรักษาเงินไว้ในตู้নির্যของส่วนราชการนั้น จะไม่ปลอดภัย จะนำเงินฝากเก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานคลังจังหวัด ในลักษณะหีบห่อตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดก็ได้

ส่วนที่ ๒

กรรมการเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๘๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับสามหรือเทียบเท่าขึ้นไปในส่วนราชการนั้นอย่างน้อยสองคนเป็นกรรมการเก็บรักษาเงินของส่วนราชการนั้น

ข้อ ๘๓ ให้กรรมการเก็บรักษาเงินถือลูกกุญแจตู้নির্যคนละหนึ่งดอกในกรณีที่ตู้নির্যมีลูกกุญแจสามดอก และมีกรรมการเก็บรักษาเงินสองคน ให้กรรมการเก็บรักษาเงินถือลูกกุญแจคนละดอก ส่วนลูกกุญแจที่เหลือให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะมอบให้กรรมการเก็บรักษาเงินผู้ใดถือลูกกุญแจนั้น

ในกรณีที่มีห้องมั่นคงหรือกรงเหล็ก การถือลูกกุญแจห้องมั่นคงหรือกรงเหล็กให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘๔ ถ้ากรรมการเก็บรักษาเงินผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตามนัยข้อ ๘๒ ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนให้ครบจำนวน

การแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทน จะแต่งตั้งไว้เป็นการประจำก็ได้

ข้อ ๘๕ ในการส่งมอบและรับมอบลูกกุญแจระหว่างกรรมการเก็บรักษาเงิน กับผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทน ให้นำคลดดังกล่าวตรวจนับตัวเงินและเอกสารแทนตัวเงินซึ่งเก็บรักษาไว้ในตู้নির্যให้ถูกต้องตามรายงานเงินคงเหลือประจำวัน แล้วบันทึกการส่งมอบและรับมอบพร้อมทั้งลงลายมือชื่อกรรมการเก็บรักษาเงินและผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนทุกคนไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันนั้นด้วย

ข้อ ๘๖ กรรมการเก็บรักษาเงินหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทน ต้องเก็บรักษาลูกกุญแจไว้ในที่ปลอดภัยมิให้สูญหายหรือให้ผู้ใดลักลอบนำไปพิมพ์แบบลูกกุญแจได้

หากปรากฏว่าลูกบุญแจสูญหาย หรือมีกรณีสงสัยว่าจะมีผู้ปลอมแปลงลูกบุญแจ ให้รับรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบเพื่อสั่งการโดยด่วน

ข้อ ๘๙ ห้ามกรรมการเก็บรักษาเงินหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนมอบลูกบุญแจให้ผู้อื่นทำหน้าที่กรรมการแทน

ส่วนที่ ๓

การเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๘๘ ให้กองคลังหรือส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณี จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันเป็นประจำวัน

ในกรณีที่วันใดไม่มีรายการรับจ่ายเงิน จะไม่ทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันสำหรับวันนั้นก็ได้ แต่ให้หมายเหตุไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันที่มีการรับจ่ายเงินของวันถัดไปด้วย

รายงานเงินคงเหลือประจำวันให้เป็นไปตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๘๙ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่การเงินนำเงินที่จะเก็บรักษา และรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน

ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบตัวเงิน และเอกสารแทนตัวเงิน กับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อปรากฏว่าถูกต้องแล้ว ให้เจ้าหน้าที่การเงินนำเงิน และเอกสารแทนตัวเงินเก็บรักษาในตู้निรภัย และให้กรรมการเก็บรักษาเงินทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวันไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙๐ รายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อกรรมการเก็บรักษาเงินได้ลงลายมือชื่อแล้ว ให้ผู้อำนวยการกองคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงินเสนอหัวหน้าส่วนราชการเพื่อทราบ

ข้อ ๙๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าเงินที่ได้รับมอบให้เก็บรักษาไม่ตรงกับจำนวนเงินซึ่งแสดงไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินและเจ้าหน้าที่การเงินผู้นำส่งร่วมกันบันทึกจำนวนเงินที่ตรวจนับได้นั้นไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และลงลายมือชื่อกรรมการเก็บรักษาเงินทุกคนพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่การเงินผู้นำส่ง แล้วนำเงินเก็บรักษาในตู้นิรภัย และให้กรรมการเก็บรักษาเงินรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๙๒ เมื่อนำเงินและเอกสารแทนตัวเงินเก็บในตู้นิรภัยเรียบร้อยแล้ว ให้กรรมการเก็บรักษาเงินใส่กุญแจให้เรียบร้อย แล้วลงลายมือชื่อบนกระดาดปิดทับ หรือประจำตราครั้งของกรรมการ

เก็บรักษาเงินแต่ละคนไว้บนเชือกผูกมัดตู้รับ ในลักษณะที่แผ่นกระดาษปิดทับหรือตราประจำรังจะต้องถูกทำลายเมื่อมีการเปิดตู้รับ

ในกรณีที่ตู้รับตั้งอยู่ในห้องมั่นคงหรือกรงเหล็ก การลงลายมือชื่อบนกระดาษปิดทับ หรือการประจำตราครั้งของกรรมการเก็บรักษาเงิน จะกระทำที่ประตูห้องมั่นคงหรือกรงเหล็กเพียงแห่งเดียวก็ได้

ข้อ ๕๓ ในวันทำการถัดไป หากจะต้องนำเงินออกจ่าย ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินมอบเงินที่เก็บรักษาทั้งหมดให้ผู้อำนวยการกองคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงิน แล้วแต่กรณี รับไปจ่าย โดยให้ผู้อำนวยการกองคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงิน แล้วแต่กรณี ลงลายมือชื่อรับเงินไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันก่อนวันทำการที่รับเงินไปจ่าย

ข้อ ๕๔ การเปิดประตูห้องมั่นคง หรือประตูกรงเหล็ก หรือตู้รับให้กรรมการเก็บรักษาเงินตรวจดู แลลายมือชื่อบนแผ่นกระดาษปิดทับ หรือตราประจำรังของกรรมการเก็บรักษาเงินเมื่อปรากฏว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยจึงให้เปิดได้

หากปรากฏว่าแผ่นกระดาษปิดทับหรือตราประจำรังของกรรมการเก็บรักษาเงินอยู่ในสภาพไม่เรียบร้อย หรือมีพฤติการณ์อื่นใดที่สงสัยว่าจะมีการทุจริตให้รายงานให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นทราบเพื่อพิจารณาสั่งการโดยด่วน

หมวด ๘

การนำเงินส่งคลังและฝากคลัง

ข้อ ๕๕ เงินที่เบิกจากคลัง ถ้าไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด ให้ส่วนราชการผู้เบิกนำส่งคืนคลังภายในสิบห้าวันทำการ นับจากวันรับเงินจากคลัง

ในกรณีที่ส่วนราชการมีการรับคืนเงินที่ได้จ่ายไปแล้ว ให้นำส่งคืนคลังภายในสิบห้าวันทำการนับจากวันที่ได้รับคืน

ข้อ ๕๖ การนำเงินส่งคลัง ถ้านำส่งก่อนสิ้นปีงบประมาณหรือก่อนสิ้นระยะเวลาเบิกเงินที่กันไว้เบิกเหลือปี ให้ส่วนราชการนำส่งเป็นเงินเบิกเกินส่งคืน แต่ถ้านำส่งภายหลังกำหนดดังกล่าว ให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินประเภทเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน

ข้อ ๕๗ เงินที่ปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการ ให้นำส่งหรือ นำฝากคลังภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑๐๘ หากปรากฏว่าเงินในความรับผิดชอบของส่วนราชการแห่งใดขาดบัญชี หรือสูญหายเสียหายเพราะการทุจริต หรือมีพฤติการณ์ที่ส่อไปในทางไม่สุจริตหรือเพราะเหตุหนึ่งเหตุใด ซึ่งมีใช้กรณีปกติ ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี รีบรายงานพฤติการณ์ให้กระทรวงเจ้าสังกัดทราบโดยด่วน และดำเนินการสอบสวนหาตัวผู้รับผิดชอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดอาญาแผ่นดินให้ฟ้องร้องดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประกาศกรมการจัดหางาน

เรื่อง กำหนดแบบการแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว แบบคำร้องขอให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน กับนายจ้างในประเทศ แบบคำขอรับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบสัญญาค้ำประกันของธนาคาร แบบคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน และแบบคำขอรับหลักประกันคืน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๖ ของกฎกระทรวงการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อ ๔ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๓ วรรคสอง ข้อ ๑๗ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๒ วรรคสาม ของกฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมการจัดหางานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ กำหนดแบบการแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว และแบบคำร้องขอให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ดังนี้

(๑) แบบการแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว ให้เป็นไปตามแบบ นจ. ๑ ท้ายประกาศนี้

(๒) แบบคำร้องขอให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้เป็นไปตามแบบ นจ. ๒ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ กำหนดแบบคำขอรับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แบบสัญญาค้ำประกันของธนาคาร แบบคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน และแบบคำขอ รับหลักประกันคืน ดังนี้

(๑) แบบคำขอรับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้เป็นไปตามแบบ นจ. ๓ ท้ายประกาศนี้

(๒) แบบใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้เป็นไปตามแบบ นจ. ๔ ท้ายประกาศนี้

(๓) แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้เป็นไปตามแบบ นจ. ๕ ท้ายประกาศนี้

(๔) แบบสัญญาค้ำประกันของธนาคาร กรณีผู้รับอนุญาตเป็นผู้วางหลักประกัน ให้เป็นไปตามแบบ นจ. ๖ ท้ายประกาศนี้

(๕) แบบสัญญาค้ำประกันของธนาคาร กรณีนายจ้างเป็นผู้วางหลักประกัน ให้เป็นไปตามแบบ นจ. ๖ ก ท้ายประกาศนี้

- (๖) แบบคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน ให้เป็นไปตามแบบ นจ. ๗ ท้ายประกาศนี้
(๗) แบบคำขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามแบบ นจ. ๘ ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

สิงห์เดช ชูอำนาจ

อธิบดีกรมการจัดหางาน

แบบ นจ. ๖ ก

สัญญาค้ำประกันของธนาคาร
(กรณีนายจ้างเป็นผู้วางหลักประกัน)

ธนาคาร.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ที่.....

ข้าพเจ้าธนาคาร.....มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....
หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....หมายเลขโทรศัพท์.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามผูกพันธนาคารขอทำสัญญาค้ำประกัน
ให้ไว้ต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่.....ได้ยื่นคำร้อง
ขอนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศกับตนเองตามพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง
ในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งจะต้องวางหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชกำหนดดังกล่าวต่ออธิบดี
กรมการจัดหางาน เป็นเงินจำนวน.....บาท (.....) นั้น

โดยสัญญาค้ำประกันฉบับนี้ข้าพเจ้าธนาคาร.....
ยอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกัน.....ซึ่งได้รับอนุญาตนำคนต่างด้าว
มาทำงานในประเทศกับตนเอง โดยไม่มีเงื่อนไขที่จะค้ำประกันชนิดเพิกถอนไม่ได้เช่นเดียวกับลูกหนี้ชั้นต้น
ต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน เป็นเงินจำนวน.....บาท (.....)
กล่าวคือ หาก.....ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในพระราชกำหนดการนำ
คนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎหรือระเบียบหรือประกาศซึ่งออกตามพระราชกำหนดนี้
จนอธิบดีกรมการจัดหางานได้มีคำสั่งให้หักหลักประกันจาก.....ได้แล้ว
ข้าพเจ้ายอมชำระเงินรวมทั้งดอกเบี้ยตามกฎหมายแทนให้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจาก
อธิบดีกรมการจัดหางานโดยจะไม่อ้างข้อโต้แย้งใด ๆ และโดยมิต้องเรียกร้องให้.....
ชำระก่อน

ข้อ ๒ ข้าพเจ้ายอมรับรู้และยินยอมในกรณีที่อธิบดีกรมการจัดหางานได้ยินยอม ให้ผิดหรือผ่อนเวลา
หรือผ่อนผันการปฏิบัติตามพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙
และกฎหรือระเบียบหรือประกาศซึ่งออกตามพระราชกำหนดนี้ให้แก่.....
โดยเพียงแต่อธิบดีกรมการจัดหางานแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบโดยไม่ชักช้าเท่านั้น

ข้อ ๓ สัญญาค้ำประกันนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่.....
 ได้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศไทยกับตนเอง และข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการค้ำประกัน
 ในระหว่างเวลาที่.....ต้องรับผิดชอบอยู่ตามพระราชกำหนด
 การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎหรือระเบียบหรือประกาศ ซึ่งออกตาม
 พระราชกำหนดนี้

เพื่อเป็นหลักฐาน ข้าพเจ้าธนาคาร.....
 โดยผู้มีนามข้างท้ายนี้ เป็นผู้มีอำนาจลงนามทำนิติกรรมซึ่งมีผลผูกพันธนาคาร ได้ลงลายมือชื่อและได้ประทับตรา
 ธนาคาร ให้ไว้เป็นสำคัญตามวิธีการที่กำหนดไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิหรือข้อบังคับของธนาคาร

ลายมือชื่อ.....ผู้ค้ำประกัน
 (.....)
 ตำแหน่ง.....

ลายมือชื่อ.....พยาน
 (.....)

ลายมือชื่อ.....พยาน
 (.....)

แบบ นจ. ๗

เลขรับที่.....
วันที่.....
ลายมือชื่อ.....ผู้รับคำขอ
หลักฐานครบถ้วนและถูกต้อง
วันที่.....

คำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง ขอละเปลี่ยนแปลงหลักประกัน

เรียน อธิบดีกรมการจัดหางาน

ด้วยข้าพเจ้า.....

☐ นายจ้าง☐ ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ใบอนุญาตเลขที่ นจ. /

เลขทะเบียนนิติบุคคล/เลขประจำตัวประชาชน.....

สำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....หมายเลขโทรศัพท์.....

๑. ขอละเปลี่ยนแปลงหลักประกันจากเดิม ซึ่งเป็น

☐ ๑.๑ เงินสด จำนวนเงิน.....บาท☐ ๑.๒ พันธบัตรของรัฐบาลไทย เลขที่.....ราคา.....บาท☐ ๑.๓ สัญญาค้ำประกันของธนาคาร.....สาขา.....

เลขที่.....ลงวันที่.....จำนวนเงิน.....บาท

รวมเป็นเงิน.....บาท (.....)

๒. หลักประกันใหม่ ซึ่งเป็น

☐ ๒.๑ เงินสด จำนวนเงิน.....บาท☐ ๒.๒ พันธบัตรของรัฐบาลไทย เลขที่.....จำนวนเงิน.....บาท☐ ๒.๓ สัญญาค้ำประกันของธนาคาร.....สาขา.....

เลขที่.....ลงวันที่.....จำนวนเงิน.....บาท

รวมเป็นเงิน.....บาท (.....)

๓. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว คือ

- ☐ ๓.๑ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- ☐ ๓.๒ สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลและวัตถุประสงค์ ซึ่งรับรองไว้ไม่เกินหกเดือน
- ☐ ๓.๓ สำเนาใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
- ☐ ๓.๔ หนังสือมอบอำนาจ กรณีผู้รับอนุญาตไม่ได้มายื่นด้วยตนเอง
- ☐ ๓.๕ อื่น ๆ.....

และขอรับคืนหลักประกันเดิม

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นทั้งหมดเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

ประทับสำคัญของนิติบุคคล (ถ้ามี)

แบบ นจ.๘

เลขรับที่.....
วันที่.....
ลายมือชื่อ.....ผู้รับคำขอ
หลักฐานครบถ้วนและถูกต้อง
วันที่.....

คำขอรับหลักประกันคืน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง ขอรับคืนหลักประกัน

เรียน อธิบดีกรมการจัดหางาน

ด้วยข้าพเจ้า.....

☐ นายจ้าง

☐ ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ใบอนุญาตเลขที่ นจ./.....

เลขทะเบียนนิติบุคคล/เลขประจำตัวประชาชน.....

สำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....หมายเลขโทรศัพท์.....

๑. ได้เลิกประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือเลิกจ้างคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวลาออกจางาน หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงาน กับนายจ้างในประเทศ จึงขอรับคืนหลักประกันซึ่งเป็น

☐ ๑.๑ เงินสด จำนวนเงิน.....บาท

☐ ๑.๒ พันธบัตรของรัฐบาลไทย เลขที่.....ราคา.....บาท

☐ ๑.๓ สัญญาค้ำประกันของธนาคาร.....สาขา.....

เลขที่.....ลงวันที่.....จำนวนเงิน.....บาท

รวมเป็นเงิน.....บาท (.....)

๒. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว คือ

☐ ๒.๑ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

☐ ๒.๒ สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลที่ได้ตัดคำว่า “นำคนต่างด้าว” และวัตถุประสงค์

“การประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ” ออก

☐ ๒.๓ หนังสือมอบอำนาจ กรณีผู้รับอนุญาตไม่ได้มายื่นด้วยตนเอง

☐ ๒.๔ อื่น ๆ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นทั้งหมดเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

ประทับตราสำคัญของนิติบุคคล (ถ้ามี)

หมายเหตุ : ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

เล่มที่ 41587

เลขที่ 13

ใบเสร็จรับเงิน

ในราชการกรม ท.๑๐๑๗ ๘๖

ที่ทำการ สำนักงานจัดหางานจังหวัดอุบลราชธานี

วันที่ ๙ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ได้รับเงินจาก นาย คำจัน ใจทอง

เป็นค่า ค่าจ้างไปเก็บใบไม้ในที่ดินคนต่างด้าวมาทำของกับเขาตามใบไปเทศ ๑ ราย

จำนวนเงิน ๓,๐๐๐ บาท สตางค์ (สามพันบาทถ้วน)

ไว้ถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ) _____ ผู้รับเงิน

(ตำแหน่ง) (นายขุนทอง บุญขยาย)

เจ้าพนักงานตรวจบัญชี

ใบรับพันธบัตรของรัฐบาลไทย/ใบรับหนังสือค้ำประกันสัญญา

วันที่.....

ธนาคาร ธนาคาร.....สาขา.....
เลขที่.....ลงวันที่.....

ถึงกรมการจัดหางาน จาก (ชื่อนายจ้าง).....

เรื่อง ค้ำประกันกรณีการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

จำนวนเงิน

(ลงชื่อ).....ผู้รับ
(.....)

การนำฝากเข้าบัญชี.....

สำนักงานจัดหางานจังหวัด/สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

จำนวน (ตัวเลข)..... (ตัวอักษร).....

นำฝากเมื่อวันที่.....จำนวนใบนำฝาก.....ฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่/ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

การบันทึกบัญชีการรับเงินหลักประกันในการนำค่าน้ำต่างตามทำงานกันมายังในประเทศไทย

1. บันทึกการรับเงิน ใช้แบบฟอร์ม นส.01 ประเภทเอกสาร RB

รหัสบัญชี แยกประเภท	การบันทึกบัญชี	เดบิต	เครดิต	แหล่งของเงิน	รหัสบัญชี เงินฝากคลัง
1101010101	เงินสด	1,000.00		XX26000	10599
2213010199	หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น		1,000.00	XX26000	10599
	รับเงินหลักประกันฯ จากนายจ้าง				

2. นำส่งเงินหลักประกันฯ ที่ธนาคารฯ ระบบบันทึกเอกสารให้อัตโนมัติในระบบ GFMS ประเภทเอกสาร CJ

3. บันทึกการนำส่งเงินหลักประกันฯ ใช้แบบฟอร์ม นส.02-1 ประเภทเอกสาร R2

รหัสบัญชี แยกประเภท	การบันทึกบัญชี	เดบิต	เครดิต	แหล่งของเงิน	รหัสบัญชี เงินฝากคลัง
1101010112	พักเงินนำส่ง	1,000.00		XX26000	10599
1101010101	เงินสด		1,000.00	XX26000	10599
	นำส่งเงินหลักประกันฯ ที่ธนาคาร				

หมายเหตุ XX หมายถึง ปีงบประมาณ

การบันทึกบัญชีการจ่ายคืนเงินหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

1. บันทึกการวางเบิกเงินหลักประกันฯ ใช้แบบฟอร์ม ขบ.03

รหัสบัญชี แยกประเภท	การบันทึกบัญชี	เดบิต	เครดิต	แหล่งของเงิน	รหัสบัญชี เงินฝากคลัง
2213010199	หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น	1,000.00		XX26000	10599
ระบบบันทึกเอกสารให้อัตโนมัติ			1,000.00	XX26000	10599
	วางเบิกเงินหลักประกันฯ ให้นายจ้าง				

2. บันทึกการจ่ายคืนเงินหลักประกันฯ ใช้แบบฟอร์ม ขจ.05

รหัสบัญชี แยกประเภท	การบันทึกบัญชี	เดบิต	เครดิต	แหล่งของเงิน	รหัสบัญชี เงินฝากคลัง
ระบบดึงรายการบัญชีจากเอกสารเบิกมาให้อัตโนมัติ					
1101020604	เงินฝากธนาคารนอกงบประมาณ	1,000.00		XX26000	10599
	จ่ายคืนเงินหลักประกันฯ ให้นายจ้าง		1,000.00	XX26000	10599

หมายเหตุ XX หมายถึง ฝั่งงบประมาณ

หนังสือแจ้งนายจ้างรับหลักประกันคืน

ที่/

สจจ./สจก.

ที่อยู่.....

.....

.....วัน.....เดือน.....ปี.....

เรื่อง คืบหลักประกัน

เรียน (ชื่อนายจ้าง).....

อ้างถึง หนังสือขอรับหลักประกันคืน ลงวันที่.....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้ขอรับคืบหลักประกันที่วางไว้ต่อนายทะเบียน สจจ.-สจก. เนื่องจากได้ส่งคนต่างด้าว (ชื่อกันต่างด้าว).....กลับออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว เมื่อวันที่.....นั้น

สจจ./สจก. พิจารณาแล้ว อนุญาตให้คืบหลักประกันซึ่งเป็น.....(เงินสด / พันธบัตรของรัฐบาลไทย/สัญญาค้ำประกันของธนาคาร) ตามใบเสร็จรับเงินเลขที่.....เล่มที่...../ใบรับพันธบัตรของรัฐบาลไทย/ใบรับสัญญาค้ำประกันของธนาคาร ลงวันที่.....จำนวนเงิน.....บาท ได้ตามความประสงค์ จึงขอให้ท่านไปรับหลักประกันดังกล่าวคืนได้จากเจ้าหน้าที่ สจจ./สจก. ในวันและเวลาราชการ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

กลุ่มงาน/ฝ่าย.....

สจจ.-สจก.

โทรศัพท์

โทรสาร

หนังสือสอบถามธนาคาร

ที่/

สจจ./สจก.....

ที่อยู่.....

.....

.....วัน.....เดือน.....ปี.....

เรื่อง ขอให้ยืนยันหนังสือค้ำประกันของธนาคาร

เรียน ผู้จัดการธนาคาร.....

อ้างถึง หนังสือค้ำประกันของธนาคาร เลขที่.....ลงวันที่.....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ธนาคาร.....โดย.....ผู้มีอำนาจ
ลงนามผูกพันธนาคาร ได้ทำหนังสือค้ำประกันของธนาคารไว้ต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน โดยธนาคารยินยอม
ผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกัน.....(ชื่อนายจ้าง).....จำนวนเงิน.....บาท นั้น

สจจ./สจก. ขอความร่วมมือตรวจสอบว่าหนังสือค้ำประกันของธนาคารดังกล่าว ที่ธนาคาร
ออกให้กับ.....(ชื่อนายจ้าง).....ธนาคารยอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกันและทำสัญญาไว้จริง
มีผลบังคับใช้ได้โดยสมบูรณ์ และมีคู่ฉบับเก็บไว้ที่ธนาคารหรือไม่ ทั้งนี้ ขอได้โปรดแจ้งผลการตรวจสอบให้ทราบด้วย
จักขอบคุนยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

กลุ่มงาน/ฝ่าย.....

สจจ.-สจก.

โทรศัพท์

โทรสาร

ทะเบียนวางหลักประกันสัญญา ปีงบประมาณ

ว/ด/ป (1)	เลขที่ใบเสร็จ (2)	รายการ (3)	จำนวนเงิน (4)	รายการจ่ายเงิน			หมายเหตุ/ เลขที่เช็ค (8)
				ว/ด/ป (5)	จำนวนเงิน (6)	ชื่อผู้รับเงิน (7)	

หมายเหตุ

- (1) วัน เดือน ปี ที่รับเงินวางหลักประกัน
- (2) เลขที่ใบเสร็จรับเงิน
- (3) รายการ เช่น ชื่อบริษัทที่วางหลักประกัน หลักประกันประเภทอะไร ฯลฯ
- (4) จำนวนเงินที่วางหลักประกัน
- (5) วัน เดือน ปี ที่คืนหลักประกัน
- (6) จำนวนเงินที่คืน
- (7) ลงชื่อของผู้รับหลักประกัน
- (8) หมายเหตุ เช่น เลขที่เช็คที่จ่ายคืนหลักประกัน ฯลฯ

- ตัวอย่าง -

ทะเบียนสินหลักประกันสัญญา ปีงบประมาณ

ว/ด/ป (1)	เลขที่อ้างอิง (2)	เลขที่เอกสาร (3)	รายการ (4)	จำนวนเงิน (5)	เลขที่ใบเสร็จ (6)	หมายเหตุ/ เลขที่เช็ค (7)

หมายเหตุ

- (1) วัน เดือน ปี ที่เจ้าหน้าที่ได้ทำการวางฎีกาขอเบิกเงินในระบบ gfnis
- (2) ตัวเลขหรือตัวอักษร จำนวน 10 ตัว ที่เจ้าหน้าที่กำหนดขึ้นเอง เพื่อใช้อ้างอิงในการวางฎีกาขอเบิกเงินในระบบ gfnis
- (3) ตัวเลขที่ได้จากการวางฎีกาขอเบิกเงินในระบบ gfnis
- (4) รายการ เช่น ชื่อบริษัทที่คืนหลักประกัน ฯลฯ
- (5) จำนวนเงินที่ได้รับคืนหลักประกัน
- (6) ให้อ้างถึงเลขที่ใบเสร็จรับเงิน เมื่อวางหลักประกัน
- (7) หมายเหตุ เช่น เลขที่เช็คที่จ่ายคืนหลักประกัน ฯลฯ

คำสั่งกรมการจัดหางาน

ที่ ๓๒๖ /๒๕๖๐

เรื่อง มอบอำนาจให้ข้าราชการปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายว่าด้วยการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตเกี่ยวกับการจดทะเบียนลูกจ้าง การขอมีบัตรประจำตัวผู้จัดการ การออกบัตรประจำตัวและการออกใบแทนบัตรประจำตัวผู้จัดการหรือลูกจ้างของผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ การขออนุญาตและการอนุญาตให้ย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราว การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่มและการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้างตามพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับ มาตรา ๑๐ (๓) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔ ของกฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ประกาศกรมการจัดหางาน เรื่อง การจดทะเบียนลูกจ้าง การขอมีบัตรประจำตัว การออกบัตรประจำตัว และการออกใบแทนบัตรประจำตัวผู้จัดการหรือลูกจ้างของผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ และประกาศกรมการจัดหางาน เรื่อง การกำหนดสถานที่ต้องห้ามตั้งสำนักงาน การขออนุญาตและการอนุญาตให้ย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราว ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ อธิบดีกรมการจัดหางานจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการกองทะเบียนจัดหางานกลางและคุ้มครองคนหางาน ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมการจัดหางาน ดังนี้

(๑) รับคำขอและพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตเกี่ยวกับการจดทะเบียนลูกจ้าง การขอมีบัตรประจำตัว การออกบัตรประจำตัว และการออกใบแทนบัตรประจำตัวผู้จัดการหรือลูกจ้างของผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๒) รับคำขอและพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตเกี่ยวกับการขออนุญาตและการอนุญาตให้ย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราว

๒. มอบอำนาจให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว และผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานจัดหางาน กรุงเทพมหานครพื้นที่ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมการจัดหางาน ในการรับคำขอและพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตเกี่ยวกับการหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง

๓. มอบอำนาจให้จัดหางานจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมการจัดหางาน ดังนี้

(๑) รับคำขอเกี่ยวกับการจดทะเบียนลูกจ้าง การขอมีบัตรประจำตัว การออกบัตรประจำตัว และการออกใบแทนบัตรประจำตัวผู้จัดการหรือลูกจ้างของผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๒) รับคำขออนุญาตเกี่ยวกับการย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราว

(๓) รับคำขอและพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตเกี่ยวกับการหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่มและการขอรับหลักประกันคืนของนายจ้าง

๔. เมื่อผู้รับมอบอำนาจได้ปฏิบัติราชการแทนแล้วให้รายงานผลการใช้อำนาจให้อธิบดีกรมการจัดหางานทราบภายในวันที่ห้าของทุกเดือน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายสมบัติ นิเวศรัตน์)

รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมการจัดหางาน